

Ronas Frausing Korkmaz' tale ved eventet 'Mino Ung tager ordet'

Taler

Ronas Frausing Korkmaz

Dato

5. oktober 2021

Sted

Glyptoteket, København

Omstændigheder

Udført til det udsolgt arrangement "Røst og Mino Ung tager ordet på Glyptoteket".

Arrangementet er kulminationen på et intensivt talerskoleforløb skabt af Røst, hvor 20 medlemmer fra foreningen Mino Ung er blevet klædt på til at tage ordet og bruge deres stemme.

Jeg hedder Ronas og jeg sidder i bestyrelsen i Mino Ung København.

Udover at være bestyrelsesmedlem, er jeg også fotograf i foreningen, hvilket jeg er utrolig stolt af.

For som fotograf får jeg lov til at se og fange en masse ekstraordinære øjeblikke.

Mindeværdige momenter, der fryses og som kan genses om og om igen.

Jeg har set glæde.

Sorg.

Tryghed.

Åbenhed.

Og en gensidig respekt, som jeg ikke har mødt før.

Her er der nemlig plads til alle uanset, hvem du er.

Jøder griner sammen med muslimer.

En serber og en kurder finder en lighed mellem deres folkedans, – alt imens en araber udtrykker sin kærlighed for fiskefrikadeller.

Danskeren er enig, men spiser stadig mest vegetarisk – fordi falafel vil altid være hans livret.

Når jeg ser de her momenter gennem min linse, indsér jeg virkelig, hvor stor en betydning de her værdier har for mig.

Glæden i deres øjne minder mig faktisk også om første gang vi trådte ind på Glyptoteket.

Vi træder ind ad døren og bliver budt velkommen af de høje grønne eksotiske Palmetræer.

Nogle af de andre bliver overrasket.

De har aldrig været herinde før.

Og ud af det blå, vækkes der minder frem hos dem.

Minder fra en varm sommerdag i Baba og Mamas hjemland.

Vi går længere ind i museum og kommer ind til det her mageløse rum, hvor vi sidder nu.

Det udstråler magt og kraftfuldhed.

De røde vægge og lyset, der skinner igennem foroven, er med til at skabe varme i rummet.

Men samtidig føler jeg mig også observeret...

.. og måske endda nedstirret koldt af de mange hvide statuer.

En følelse, vi har mødt før.

Jeg går ved siden af min ven Nash, da vi når hen til scenen.

Pludselig hører jeg ham sige:

“Bror, jeg ved ikke med dig, men det er fucking nøjeren det her jo”

Og jeg kan godt følge ham.

Jeg fik også sus på.

Men det føltes godt.

Ligesom det gør nu.

Der er noget vigtig, I at vi står her og kan dele vores oplevelser sammen med jer i dag.

Når vi kommer fra en hverdag, hvor vi ikke altid bliver mødt med forståelse og respekt for vores etnicitet eller farve, er det rart at vi kan være i et rum, hvor vi kan dele vores tanker frit for en gangs skyld.

Hvem ved?

Måske lytter de hvide statuer med?

Men på et tidspunkt skal vi også ud ad døren igen.

Og møde hverdagen og dens mange facader.

– Og så vil vi sikkert møde nogle, der i bedste mening siger:

“Jamen Ronas, jeg ser ikke farver og derfor diskriminerer jeg ikke mellem andre.”

Og det kan godt være at du har det sådan.

Men...

Der er en grund til, at jeg ikke tager mine billeder i sort hvid.

Fordi jeg ser netop farver.

Og jeg elsker enhver nuance jeg ser i Mino Ung.

Tak for ordet.

Tags

Agitationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ronas-f-korkmaz-tale-ved-eventet-mino-ung-tager-ordet>